RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 219.868 van 20 juni 2012
in de zaak A. 202.449/XIV-33.701

In zake : Nasratullah SELEIMANKHEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kristien Hendrickx
kantoor houdend te 1160 Brussel
Vorstlaan 144/33
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stefaan Verbouwe
kantoor houdend te 1150 Brussel
Tervurenlaan 270
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 15 november 2011, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 16 september 2011 waarbij werd vastgesteld dat de verzoeker "niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 'Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen' van de programmawet van 24 december 2002", waardoor zijn plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege vervalt op de datum van de kennisgeving van de bestreden beslissing.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 juni 2012.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annick Hendrickx, die loco advocaat Kristien Hendrickx verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Stefaan Verbouwe, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker komt op 28 mei 2011 België binnen, zonder identiteitsdocumenten, en dient op 30 mei 2011 een asielaanvraag in. Hij verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 31 december 1994. Op 30 mei 2011 wordt de verzoeker onder de hoede geplaatst van de dienst Voogdij.

Aangezien er twijfel is omtrent de ingeroepen leeftijd van de verzoeker, vraagt de dienst Vreemdelingenzaken aan de dienst Voogdij om een leeftijdsonderzoek uit te voeren.

Op 29 augustus 2011 legt de verzoeker een taskara neer.

In het Universitair Ziekenhuis Sint Rafaël (KULeuven) ondergaat de verzoeker op 2 september 2011 een medisch onderzoek waaruit blijkt dat hij ouder is dan 18 jaar.

Vervolgens concludeert de dienst Voogdij dat de verzoeker "niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 'Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen' van de programmawet van 24 december 2002. Bijgevolg vervalt de plaatsing onder de hoede door de dienst Voogdij van Mijnheer Nasratullah SELEIMANKHEL van rechtswege op de datum van de kennisgeving van deze beslissing".

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van het enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoeker voert als enig middel aan:

> "Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991, betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen.
>
> De Minister dient zijn beslissingen op gemotiveerde wijze te nemen.
>
> Dat dit niet geschied is, minstens op zeer gebrekkige wijze, blijkt uit het feit dat de bestreden beslissing geen rekening gehouden heeft met de door verzoeker neergelegde taskara waaruit blijkt dat verzoeker minderjarig is. De taskara werd door verzoeker neergelegd op 29 augustus 2011 te Dienst Voogdij. Kopie van bewijs van ontvangst van dit stuk wordt in bijlage toegevoegd als stuk 3;
>
> De bestreden beslissing stelt dat 'Overwegende dat de Dienst Voogdij een medisch onderzoek liet uitvoeren op 02 september 2011 door het Universitair Ziekenhuis St-Rafael (KU Leuven), Faculteit Geneeskunde, Departement Tandheelkunde, Capucijnenvoer 7, 3000 Leuven, teneinde na te gaan of betrokkene al dan niet jonger is dan 18 jaar.';
>
> Vervolgens wordt gesteld dat 'analyse van deze gegevens geeft mijns inziens aan dat Seleimankhel Nasrathullah op datum van 02-09-11 een leeftijd heeft van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. Overwegende dat uit het medisch onderzoek blijkt dat betrokkene meer dan 18 jaar oud is'
>
> Dit terwijl verzoeker op 29 augustus 2011 te Dienst Voogdij zijn taskara neergelegd heeft als bewijs van zijn minderjarige leeftijd.

De Dienst Voogdij gaat hierop niet in. Uit de bestreden beslissing blijkt enkel dat de Dienst Voogdij kennelijk de mening is toegedaan dat 'analyse van deze gegevens geeft mijns inziens aan dat Seleimankhel Nasrathullah op datum van 02-09-11 een leeftijd heeft van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. Overwegende dat uit het medisch onderzoek blijkt dat betrokkene meer dan 18 jaar oud is' zonder verder te motiveren waarom de door verzoeker neergelegde taskara geen voldoende bewijs van zijn leeftijd zou uitmaken of waarom de Dienst Voogdij meent geen rekening te moeten houden met het neergelegde stuk.

De vereiste een beslissing te motiveren is erop gericht de betrokkene perfect op de hoogte te brengen van de redenen die de beslissing rechtvaardigen (Raad van State, 12.05.1989, arrest n° 32.560, R.A.C.E., 1989).

Bovendien moet de motivering ook adequaat zijn, wat betekent dat ze betrekking moet hebben op de beslissing, dat ze duidelijk moet zijn, precies, volledig en toereikend.

Een dergelijke motivatie wordt special vereist wanneer de administratie beschikt over een appreciatiebevoegdheid, zoals in het onderhavige geval (P. VAN ORSHOVEN, 'De uitdrukkelijke motivering van administratieve rechtshandelingen', R.W. 1991-1992, 490).

Over de door verzoeker neergelegde taskara wordt door de Dienst Voogdij in de bestreden beslissing met geen woord gerept.

Op geen enkel ogenblik blijkt dat de Dienst Voogdij de door verzoeker neergelegde taskara heeft onderzocht, laat staan beoordeeld. De motivering is nochtans een wezenlijke waarborg tegen willekeur en geldt als bewijs dat de Dienst Voogdij het door verzoeker neergelegde document zorgvuldig heeft onderzocht en haar uitspraak beredeneerd heeft. De verplichting tot motiveren is een vormvereiste.

De Dienst Voogdij gaat voorbij aan het neergelegde document en laat deze buiten beschouwing. De Dienst Voogdij antwoordt niet eens op deze taskara, zelfs niet summier.

Er werd niet op duidelijke en ondubbelzinnige manier vermeld noch blijkt het impliciet uit de bewoordingen van de bestreden beslissing dat de Dienst Voogdij de taskara van verzoeker in overweging heeft genomen, heeft onderzocht en tot slot heeft beoordeeld.

Dat de beslissing dan ook gebrekkig gemotiveerd is, wat een schending uitmaakt van art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.".

Beoordeling

5.1. De verzoeker voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. De verzoeker heeft immers op 29 augustus 2011 een taskara neergelegd waarover de bestreden beslissing met geen woord rept, noch blijkt impliciet uit de bewoordingen van de bestreden beslissing dat de dienst Voogdij de taskara van de verzoeker in overweging heeft genomen, onderzocht en beoordeeld.

5.2. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de dienst Voogdij beslist dat de plaatsing van de verzoeker onder haar hoede van rechtswege vervalt, omdat uit het medisch onderzoek blijkt dat de verzoeker meer dan 18 jaar oud is, waarbij zij de conclusie van het medisch onderzoek vermeldt.

Aldus geeft de dienst Voogdij uitdrukkelijk weer welke de reden is waarom verzoekers plaatsing onder haar hoede van rechtswege is vervallen op de datum van de kennisgeving van de bestreden beslissing. Formeel is de bestreden beslissing dan ook afdoende gemotiveerd.

Artikel 7 §1 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de programmawet van 24 december 2002 bepaalt dat wanneer de dienst Voogdij of de overheden bevoegd voor asiel, toegang tot het grondgebied, verblijf en verwijdering, twijfel koesteren omtrent de leeftijd van de betrokken persoon, de dienst Voogdij onmiddellijk een medisch onderzoek door een arts laat uitvoeren teneinde na te gaan of die persoon al dan niet jonger is dan achttien jaar. Artikel 7 §2 van voornoemde wet bepaalt dat indien uit het medisch onderzoek blijkt dat betrokkene jonger is dan achttien jaar, mits voldaan is aan enkele voorwaarden, er een voogd wordt aangewezen. Indien uit het medisch onderzoek blijkt dat de persoon in kwestie ouder is dan achttien jaar, dan vervalt de plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege.

Het medisch onderzoek is aldus door de wet ingesteld als ultiem bewijsmiddel om de al dan niet minderjarigheid van de betrokkene te achterhalen.

De verzoeker voert echter aan dat de motivering van de bestreden beslissing niet adequaat is d.w.z. niet duidelijk, precies en toereikend, gelet op de neergelegde taskara.

Hij zet evenwel niet uiteen waarom de overheid zich niet kon steunen op het resultaat van het medisch onderzoek en waarom de neergelegde taskara moest primeren boven het medisch onderzoek.

Het enig middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 20 juni 2012, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,

bijgestaan door

Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Christophe Verhaert **André Beirlaen**